

πάσσα γε ἡ τριτοβδήσα κακία, καὶ ἀφερούμενη, Α
καὶ δειλία, καὶ ἀκολασία, καὶ χαλεπότης, αἱ μὲν
ἀπορεώδεις ἐφ τοῦ νοσηματωδεῖς εἰστὸν μὲν γε,
φυσὶ τοιωτοῦ, εἰσὶ δεινέστατα πεπόντα καὶ φο-
φίστη μὲν, θηρεύοντα δειλίας δεινός ἐστι, τὰς
οὐαλίν ἐσθίει, σταύροσυνη καὶ τοῦ ἀφερούμενον, οἱ
εἷδι, ὃι φύσεως διέγειρον, καὶ μόνον τῷ αἰδητῷ
ζῶντες, θηρεύοντες, ὃι τοῦτο ἔνα κύριον τοῦτο πόρρω
βαρβαρον. εἰ δέ, θιά τοσούς, διῆ ταῦς ὅπλων ποιη-
κέται, μανίας, νοσηματωδεῖς. πότων δέ, διῆ
εἷδι τοῦτο πατεῖντο μόνον, μὴ κατεπειδόμενοι δέ
λέγω τούτου, διῆ, εἰ Φθιάρες κατεπέιχεν, θητεύομεν
παρείσιον φαγεῖν, ή τοῦτος ἀφερούμενος αὐτούν
πολλούντως ἐστι τοῦ κατεπειδόμενος, μὴ μόνον ἔχειν
ὧδε τοῦ ουατοῦ καὶ μολυκεία, ή μὲν ηστὶ αὐτορο-
πον, ἀπλῶς λέγεται μολυκεία ή τοῦτο τοῦτο
δεσμον, διη θηρεύομενος, ή νοσηματωδεῖς ἀπλῶς
δέ, εὐτὸν αὐτὸν ἔπον θῆλον, ὅποι καὶ ἀκεχούσαι
δέσι, ή εἷδι, θηρεύομενος ή νοσηματωδεῖς ἀ-
πλῶς τούτο, ή τοῦτο τοῦ αἰδητοῦ πολλακούσα
μόνη. ὅποι ουατοῦ ἀκεχούσαι καὶ ἕγκρεται δέσι
μόνον ποτὲ αὖτε ἀκολασία καὶ σωφροσύνη. καὶ
ὅποι ποτὲ πατεῖνται δέσι διης ἐνδεις ἀκεχούσαις, λε-
γούμενον καὶ μετεφορεῖν, καὶ οὐχ ἀπλῶς,
θῆλον.

Kepdymov S.

Oτι τῇ ἡ ἔπον αἰχθόν ἀκεκτίσα ή τῷ θυ-
μοῖ, οὐτέ τῇ δημοσίᾳ, θεωρήσαθεν
τοπει γδ ὁ θυμός, ἀκούγεν εἴρη τι τῷ λόγῳ, πα-
τεκούμενον δέ· καθάπερ οἱ ταῦταις τῇ διακο-
νου, οἱ πρὸς ἀκούσαντα πᾶν τὸ λεγούμενον, ἐν-
θέσαντον, εἴτε αἱρετάνοντας τὰς αὐτές· καὶ ταῖς
κινήσεσ, πρὸς τούτας θεατρὶς φίλος, αὐτὸν το-
φῆσην, υλαπτυσσον. οὐτοις ὁ θυμός, σταθερού-
πιται καὶ ταχύτητας τῆς φύσεως, ἀκούσας εἴρη,
ἢ δηλιταγματα δὲ ἀκούσας, ὄρμα τοῦτο τὸν π-
μωρέων οὐ εἴρη γδ λόγος οὐ η Φυτασίζ, ἔτι
ποτε οὐ ὀλιγαρχία, ἐδίλλωστεν οἱ οἱ, ὡς αἱρ-
συλλογοτελεῖσθαις ὅτι δεῖ τῷ τοιότερῳ πολεμεῖν,
χαλεπάγειν θεύτες· οὐ δέ τηδημία, εἰς μόνον
εἴη τοι οὐδὲ δὲ λόγος, οὐδὲ ταῦθιστας, ὄρμα τοῦτο
τῶν διστόλωντος εἴρη οὐδὲ τῷ θυμῷς ἀκολουθεῖ
τοι λόγος· πᾶς οὐδὲ τηδημία, οὐδὲ αἰχθόν οὐδὲ
inesse indicavit: illa proinde ac si ratum
tumelia affecterit, vel contemserit, be-
que excandescit. Cupiditas autem si ra-
dum dixerit modò, ad perfruendam v-
dammodo sequitur: cupiditas vero

A Omnis enim modum superans vitiositas, & amentia, & timiditas, & intemperantia, & scuritia, vel ferina est, vel morbosa. Nam qui natura talis est, ut omnia extimescat, etiamus stridore ediderit, ferina quadam timidae timidus est. Alius erat, qui felem morbo affectus metuebat. Et ex amentium numero, iij, qui natura stulti & inconsiderati sunt, sensuqae duntaxat vi-
B uunt, ferarum sunt similes: quemadmodum nonnullæ longinquorum barbarorum nationes. Qui vero propter morbos veluti comitialeis, vel furores, iij sunt morbos. Nihil obstat autem, quo minus aliquis interdum his vitiis affectus sit tantum, sed non vincatur. hoc dico, ut si Phal-
latis, cum pusionem concupiscat vel ad edendum, vel ad potiendum absurdâ teru-
venerearum voluptate, se cohibeat, & con-
tineat. Neque vero quicquam obstat, quo
minus etiam vincatur, non solum affectus
vitiis sit. Quemadmodum igitur & impro-
bitas alia absolute dicitur improbitas, ea
qua in hominem cadit: alia cum adiectio-
ne, quia improbitas ferina, aut morbosa,
non absolute: sic nimis & incontinentia
est alia ferina & immanis, alia morbo-
sa: simpliciter autem & absolute ea sola,
qua humanæ intemperantiae conuenit.
Incontinentiam igitur & continentiam in eisdem versari, in quibus intemperan-
tia & temperantia: in aliisque aliud incon-
tentia genus situm esse, quod ex transla-
tione nominis, non absolute dicitur, per-
spicuum est.

CAPVT VI.

Nunc autem & ita, quam cupiditatum minus esse turpem incontinentiam cognoscamus. Videtur enim ira illa quidem aliqua ex parte rationem, sed negligenter & confusè audire, ministrorum properorum more, qui priusquam id omne, quod dicitur, audierint, exiliunt, deinde ab actione aberrant: & ut canes, qui priusquam attenderint, utrum sit amicus, necne, si quis modò foreis pulsauerit, aut strepitum aliquem ediderit, latrant: sic ira propter feruorem & celerem naturæ motum, audit illa quidem rationem, sed imperio non exaudito ad pœnas repetendas omni impeitu fertur. Ratio enim, aut vicio contumeliam, vel contemptum infacto iocinando conculserit, huic tali, qui collum inferre oportere, continuo fruit, aetatio depravata, vel sensus illud esse iucunvoluptatem incitat. Ita rationem ira quominus Hæc igitur turpior illa est.